

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/318/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813203703
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Angela Čechová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7813203703.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci navrhovateľa I. I., s.r.o., so sídlom F. X. O. C. T. XXXX/XXY., C. H., IČO: 26 429 705, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi H. D., bytom W., W. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka E. X. F. E. X., so sídlom v O., C. X, IČO: 42 244 552, zast. JUDr. Jánom Dorkinom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Rožňave, Nám. Baníkov 17/33, o zaplatenie 816,45 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu 4C 349/2013-43 z 12.12.2013 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Zrušuje uznesenie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením prerušil konanie do skončenia konania Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnej otázke.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľ návrhom žiadal, aby súd vydal rozsudok, ktorým uloží odporcovi, aby do troch dní odo dňa doručenia rozsudku zaplatil navrhovateľovi zmenkovú sumu vo výške 816,45 €, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne od 03. 04. 2010 až do zaplatenia, 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy od 5. 8. 2010 až do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zo zmenkovej sumy, teda 2,75 € a nahradil trovy konania. Krajský súd v Prešove v podobnej veci navrhovateľa rozhodol tak, že predložil podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (R. v. B. I. „ZFEU“) a čl. 19 ods. 3 písm. b/ Zmluvy o Európskej únii Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku: „Či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offo preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledku neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla“. V tomto konaní súd v zmysle hore uvedených skutočností s poukazom na § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. konanie prerušil.

Uznesenie napadol včas podaným odvolaním navrhovateľ. Považoval predovšetkým za nevyhnutné zdôrazniť, že uznesenie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 6Co 156/2013 o položení prejudiciálnej otázky a o prerušení konania nie je právoplatné, keďže proti nemu bolo podané odvolanie. Z toho vyplýva, že súdom formulovaná prejudiciálna otázka nebola právoplatne predložená Súdnemu dvoru Európskej únie, a teda nebol založený žiadny dôvod na prerušenie konania. Citoval ďalej znenie ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a konštatoval, že súd vo svojom rozhodnutí ani len netvrdí, že by rozhodol o tom, že požiada Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o predbežnej otázke, vzhľadom na čo neboli splnené procesné predpoklady pre prerušenie konania podľa tohto ustanovenia a iné zákonné ustanovenia v odôvodnení rozhodnutia súdu o prerušení konania uvedené nie sú, preto je nevyhnutné zrušiť napadnuté

uznesenie. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove - uznesenie sp. zn. 10Co 79/2013 zo dňa 5.9.2013, z ktorého je zrejmé, aké právne predpisy je potrebné na vec aplikovať a akým spôsobom ich vykladať. V ďalšom texte citoval príslušnú časť tohto uznesenia. Namietal ďalej, že Krajský súd v Prešove predložil Súdnemu dvoru hypotetickú otázku a navyiac nerešpektoval platné procesné predpisy uplatniteľné na konanie vo veci samej a nerešpektoval skutočnosť, že prvostupňový aj odvolací súd má aplikovať predovšetkým jednoznačný procesný rámec určený navrhovateľom, ktorým je Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Zdôraznil, že prejudiciálna otázka je vykonštruovaná a na konanie vo veci samej je nutné sa pozeráť len v rámci uplatniteľných procesných predpisov, či Nariadenie o Európskom konaní s nízkou hodnotou sporu umožňuje napriek svojmu ustanoveniu čl. 5,7 a 9 a napriek celkovej pasivite odporcu nariadiť pojednávanie, vykonávanie dôkazov a skúmať ex offio zmluvu a kauzu právneho vzťahu. Krajský súd v Prešove teda nerešpektoval prednosť Nariadenia o Európskom konaní s nízkou hodnotou sporu pred vnútroštátnym procesným predpisom. Týmto postupom Krajského súdu v Prešove došlo k porušeniu práva Európskej únie a judikatúry Súdneho dvora EÚ, v zmysle ktorej vnútroštátny súd by mal pri podávaní prejudiciálnej otázky prihliadať na zásady hospodárnosti a účinnosti konania, a teda predkladať prejudiciálne otázky až po vyjadrení účastníkov konania, hoci znenie čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie takúto podmienku neukladá. Navrhovateľ nemal možnosť sa k prerušeniu konania akokoľvek vyjadriť. Nakoniec uviedol, že X. H. je viazaná obsahom Ženevskej zmenkovej konvencie a Ženevského jednotného zmenkového zákona, pričom reálnym výrazom tejto viazanosti bol úplný prenos obsahu týchto medzinárodných zmlúv do zák. č. 191/1950 Zb. (zákon zmenkový a šekový zo dňa 20. decembra 1950), ktorý je naďalej bez zmeny účinný na území X. H. a je rozhodným hmotnoprávnym normatívnym aktom aj v tejto prejednávanej veci. Označené medzinárodné zmluvy majú prednosť pred právom Európskej únie, a to podľa čl. 351 Zmluvy o Európskej únii. Nie je preto možné položiť prejudiciálnu otázku tak, že bude pomerovaná z hľadiska rozporu vnútroštátna právna úprava, obsahovo zhodná s medzinárodnou právnou úpravou, s úpravou sekundárneho práva Európskej únie. Medzinárodná právna úprava má vždy prednosť pred sekundárnym právom.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie navrhovateľa v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 O.s.p., lebo na prerušenie konania nie sú dané dôvody.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že súd prvého stupňa prerušil konanie v predmetnej veci na tom základe, že bez vyriešenia prejudiciálnej otázky, o ktorej má rozhodovať Súdny dvor EÚ na základe predloženia Krajským súdom v Prešove vo veci 6Co 156/2013, nemôže konať v tejto veci. Konanie z tohto (jediného) dôvodu prerušil, a to až do skončenia konania o tejto prejudiciálnej otázke Súdny dvorom EÚ.

Podľa § 211 ods. 2 O.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p. ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Pri rozhodovaní o odvolaní navrhovateľa odvolací súd vychádzal zo skutočnosti, že Súdny dvor Európskej únie Uznesením Predsedu Súdneho Dvora č. XXXXXXXX zo 4. júna 2014 nariadil výmaz veci I., ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa čl. 267 ZFEU podaný rozhodnutím Krajského súdu v Prešove vo veci I. I. s.r.o. proti P. Q.. Podľa odôvodnenia tohto uznesenia, podkladom pre uvedený postup bolo oznámenie Krajského súdu v Prešove zo 7.5.2014 o tom, že svoj návrh na začatie prejudiciálneho konania berie späť. Uvedené skutočnosti existujúce v čase rozhodovania v odvolacom konaní bolo potrebné zohľadniť a urobiť tak záver, že dôvod, pre ktorý súd prvého stupňa prerušil konanie v predmetnej veci nie je daný, so zreteľom na čo prichádzalo do úvahy zrušenie napadnutého uznesenia.

Odhliadnuc od vyššie uvedeného aktuálneho stavu, odvolací súd zastáva názor, že postup súdu prvého stupňa pokiaľ prerušil konanie v predmetnej veci nebol správny.

V konaní pred súdom prvého stupňa došlo k vadám v postupe súdu podľa čl. 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie) pri posudzovaní procesných otázok v štádiu začatia konania, keď súd prvého stupňa postup v tomto štádiu konania nedodržel a v rozpore s úpravou čl. 4 v spojení s čl. 19 citovaného Nariadenia konanie prerušil.

Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 28.3.2013 bol súdu doručený návrh na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia spolu s písomnými dôkazmi (originál zmenky, plnomocenstvo, výpis z obchodného registra, osvedčenie na registráciu pre daň z pridanej hodnoty). Po vyriešení otázky vecnej a miestnej príslušnosti súd vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku a následne napadnutým uznesením zo dňa 12.12.2013 konanie prerušil.

Vzhľadom na splnenie podmienok pre konanie v zmysle Nariadenia (ide o cezhraničný spor vo veci s nízkou hodnotou sporu) je súd povinný postupovať v zmysle Nariadenia, ktoré vo svojom čl. 19 upravuje aj otázku rozhodného procesného práva tak, že pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Z vyššie citovaného článku 19 je zrejmé, že vnútroštátnu procesnú úpravu možno použiť iba v prípadoch, že samotné Nariadenie nemá inú úpravu.

Začatie konania je upravené v čl. 4 citovaného Nariadenia a jeho ďalší priebeh upravený v čl. 5 a nasl. Nariadenia.

Podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia, navrhovateľ začne európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu vyplnením vzorového tlačiva A ako je uvedené v prílohe I, a jeho podaním na príslušný súd alebo tribunál osobne, poštou alebo akýmkoľvek iným komunikačným prostriedkom, ako je fax alebo elektronická pošta, ktorý je prijateľný pre členský štát, v ktorom sa konanie začína. Tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky obsahuje opis dôkazov, ktoré podporujú pohľadávku a prípadne sa k nemu pripoja akékoľvek príslušné podporné dokumenty. Podľa čl. 4 ods. 4 Nariadenia, ak sa súd alebo tribunál domnieva, že informácie, ktoré poskytol navrhovateľ, nie sú dostatočne jasné alebo primerané, alebo ak tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky nie je správne vyplnené, a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, dá navrhovateľovi možnosť tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky doplniť alebo opraviť alebo predložiť týmto orgánom určené doplňujúce informácie alebo dokumenty, alebo vziať pohľadávku späť, a to v lehote určenej týmto orgánom. Na tento účel súd alebo tribunál použije vzorové tlačivo B, ako je uvedené v prílohe II. Ak sa pohľadávka zdá zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný alebo ak navrhovateľ tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky nedoplnil alebo neopravil v rámci určenej lehoty, návrh sa zamietne. Z cit. čl. 4 Nariadenia (začatie konania) treba vyvodit', že v tomto štádiu konania súd posudzuje návrh výlučne z hľadiska splnenia Nariadením určených predpokladov pre ďalšie konanie (či nejde o pohľadávku zjavne neopodstatnenú alebo návrh neprípustný alebo či navrhovateľom poskytnuté informácie sú dostatočne jasné alebo primerané, či tlačivo návrhu je správne vyplnené), teda posudzuje tento návrh výlučne z formálneho hľadiska a odstraňuje jeho vady (obdobný postup podľa Občianskeho súdneho poriadku po doručení návrhu na začatie konania). Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v štádiu začatia konania podľa čl. 4 Nariadenia je prerušenie konania vylúčené vzhľadom na povahu tohto štádia, v ktorom súd iba posudzuje, či na základe podaného návrhu bude pokračovať v konaní podľa čl. 5 ods. 1 a nasl. Nariadenia alebo návrh zamietne podľa čl. 4 ods. 4 Nariadenia. Ak návrh má všetky náležitosti v zmysle Nariadenia, súd pokračuje v konaní v zmysle čl. 5 ods. 1 (priebeh konania).

V zmysle čl. 5 ods. 1 Nariadenia, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiadajú niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Podľa čl. 5 ods. 2 Nariadenia po doručení správne vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súd alebo tribunál vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď, ako je uvedené v prílohe III. Kópia

tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a v prípade potreby podporných dokumentov spolu s vyplneným tlačivom na odpoveď sa doručí odporcovi v súlade s čl. 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky.

Podľa čl. 5 ods. 3 Nariadenia odporca odpovie do 30 dní po doručení tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a tlačiva na odpoveď tak, že vyplní časť II vzorového tlačiva C na odpoveď, pričom v prípade potreby poskytne všetky príslušné podporné dokumenty a zašle ho späť súdu alebo tribunálu alebo akýmkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď.

Podľa čl. 5 ods. 4 Nariadenia do 14 dní od doručenia odpovede odporcu súd alebo tribunál odošle navrhovateľovi kópiu odpovede spolu s príslušnými podpornými dokumentmi.

Podľa čl. 7 ods. 1 Nariadenia (Skončenie konania) do 30 dní od doručenia odpovede odporcu alebo navrhovateľa v lehotách uvedených v čl. 5 ods. 3 alebo 6, súd alebo tribunál vydá rozsudok alebo :

- a/ v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní, si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky;
- b/ vykoná dôkazy v súlade s čl. 9, alebo
- c/ predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania.

Podľa čl. 7 ods. 2 Nariadenia súd alebo tribunál vydá rozsudok buď do 30 dní od uskutočnenia ústneho pojednávania alebo po doručení všetkých potrebných informácií na vydanie rozsudku. Rozsudok sa doručí stranám v súlade s čl. 13.

Podľa čl. 7 ods. 3 Nariadenia, ak sa súdu alebo tribunálu nedoručí odpoveď dotknutej strany v lehote ustanovenej v čl. 5 ods. 3 alebo 6, súd alebo tribunál vydá rozsudok o pohľadávke alebo protipohľadávke.

Z vyššie citovaných čl. 5 a 7 Nariadenia je zjavné, že iba v prípade, že tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky v zmysle nariadenia je správne vyplnené a nejde ani o iné nedostatky v zmysle čl. 4 ods. 1 citovaného Nariadenia, súd pokračuje v konaní podľa čl. 5 a 7, kedy si v prvom rade vyžiada odpoveď odporcu. Teda až v tomto štádiu konania môže sa súd zaoberať hmotnoprávnym posúdením veci a ak toto závisí od vyriešenia otázky, ktorá sa rieši v inom konaní, môže v tomto štádiu konanie prerušiť podľa prísl. ust. O.s.p.

Z obsahu spisu vyplýva, že v prejednávanej veci súd nedospel do tohto štádia konania (podľa čl. 5, resp. 7 Nariadenia), prerušenie konania je tak predčasné a aj nesprávne, v rozpore s vyššie citovaným Nariadením.

Rozhodnutie prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.